

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. אם על תורה יקריבו והקריב על זבח התורה חלות מצות בלולת בשמן וירקיקי מצות משחים בשמן וסלת מרפכת חלת בלולת בשמן: ויקרא ז יב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה אלא אוולד וכו' בין לפני כז"ל ומיצת הקריבה נמחק:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

התודה היתה באה

[illegible]

תבואות מוכה: ^א דאם מפקדן בשנת הקדש.
 ויהיו חולד ואלד מוכהן ויבין דילול
 להסתכר בחלו שירא לא בשל ^א ויולד
 הכי נמי טעונות להם: ^ב ויהי אבי נמי
 כסא ^א גוונא. כהיה וימך ^ב לוולד מרת
 מוכה: ^ג לפני כפרה טעונות להם: דלאס
 מתפקד בשנת הקדש לאחר כפרה אין
 טעונין להם דמותר לדמה היה ויולד
 לדמה ודבה להכי לפני כפרה נמי אין
 טעונות להם משום דלאין אדם מתפקד
^ד נדבה: ^ה כל שבחמא חסם. מפרש
 לקמן: ואילו נבי חסמל. א"י נמחל לפני
 כפרה רועה שגזר נמחל מהם אלף אותה
 שנמחלת לאחר שיפדו העבלים א"י נמחלת
 שמיפדו העבלים רועה ואילו מרתה
 נכסיה ^ו דלפניהם מרתה וזכרה והפניהם
 אחרת תחתיה ויהי טעונות שניה
 א"י טעונות להם דכתיב (ויקרא ו) יקריבו
 לאחר ולא חסם והכי קאמר כל שבחמא
 רועה בתורה טעונה להם: שמואל כרבי
 פסורא ^ז לא דלאר אלוה שטעם פסורא.
 דשניה מהם אפילו נמחלת קודם שנמכרו
 העבלים להכי בשמואל אין טעונין להם:
 ורועה ^ח רועה אלף רבי ימי נמחלת להם: דקאמר
 שמואל אפילו נמחלת קודם שנמכרו
 טעונה להם: ורועה כפרה. א"י חסם הפניהם
 נמי מרות לחמיהם שטם שטם אחרת
 מהם שניה תחתיה אין טעונה להם דכתיב
 יקריבו לאחר ולא חסם והכי קאמר כל
 שבחמא רועה בתורה טעונה להם: אלף
 שמואל. לא סבר לא כרבי ולא כרנן: אלף
 שמואל דלאר חסם טעונות מותא. ולד
 טעונות ומותרות טעונות וטעונות שטעמו
 שטעמו ושתכפרו בעליה בחמר ושעביה שטעם
 דלית להם הפניה רועה ודמותה אין מרתה
 אין טעונה להם שטם הפניה ^ט מרתה
 אחרות וכו' דהיינו כפרה בעליה דממה
 היה ^י כל נמחלת להכי אין מרתה אין טעונים
 להם: ופריך ויהי אחרת טעונה להכי כרבי
 שטעון פסורא היה ורועה ^{יא} שטעון לית לה
 רועה שטם: ושמואל אית לה דלאר כל
 שבחמא רועה: מאי קמ"ל. שמואל לימא
 הנחל כרבי שטעון: דאפוקי מדברי יוחנן
 דלאר דאם מפקדן בשנת הקדש. נולד:
 שמואל דלהכא כר' שטעון דה'
 טעונות ממות ולד חמלס חי ואין מתפקד
 בו ובתורה אין טעונה להם: וי מרתה ווי
 להסתחא. ע"ג דלא חמר עלי א"י אכד
 הלהם מנחל חמר דליין דלאר וי
 תמחיה בלחמה וכל זמן שיקר חננה קיים
 בלחמה: מ"ט להם ^{יב} נולל מורה.
 דכתיב והקריב על זבח מרתה חלות

(ויקרא 1): ואין תודה לגלל לחם. משום הכי אכדה תודה אין מביא תודה
 לאחרת אף על גב דלחמה קיים יח^א אין מביא תודה אחרת: הפריש מעות.

דעזי"י בת"י

[illegible]

פרק שמיני מנחות

מא קמשמע לן דקסבר רבי יוחנן מתכפר אדם בשבת הקדש.
משמע הכא דפשיטא לן דלית ליה לרבי יוחנן הך סברא וכן
משמע נמי בצרק בתרא דכריתות (דף כ.) דבעי ר' אלעזר אדם
מתכפר בשבת הקדש או לא ואמר רבי יוחנן כמה שנים גלוי ציינו
ולא שמע להבן זו משנה מכלל דאמרה

ר' יוחנן חזן ועגל דלחא אמרה דמח
ולח תודה ומתורבת כה' ומייסח
דשמינן ותימנה דתמורה צפ' ליל
מערימין (דף כה.) אמר רבי יוחנן
הפריש חטאת מעוברת וילדה רלה
זה מתחבר רלה צוולדה מתכפר מרי
שעמא קפצור לא ר' יוחנן אס מרי
משוייר עוצר לא ר' יוחנן אס הוא והיה
ליה כמפריש שמי חטאות לאחריות
ולח זה מתכפר רלה בתעברה
ומתייב תסס ר' אלעזר ומסיק כמנא
ופריך רבא ממאי דשעמא דר' יוחנן
דאס שיירו משוייר דלמא היינו שעמא
דרבי יוחנן דלדס מתכפר בשצח הקדש
חל"צ רב המנונא מרבי רבי אלעזר
לתלמידא דר' יוחנן וידיד קמיה דר'
יוחנן ולא אהרר ליה האי שנירס וסת
אמרת שעמא דר' יוחנן משוס דלדס
מתכפר בשצח הקדש רלה לפרס
דווקא בחטאת שייך לומר שעמא
משוס דאס שיירו משוייר דאס חל"צ
דאינו משוייר משוס דעוצר יך אמו
לא היה מתכפר בשצח הקדש משוס
דקימנא לן (נמשע דף י.) חמש חטאות
מתות ולו חטאת ר' אלל השמא
דעוצר לאו ר' יוחנן הוא מתכפר
צולד כצשמי חטאות לאחריות דמי
והא דקימנא לן ולד חטאת מתה
מיוקומא דהפרישה ואח"כ נתעברה
אלל צולד תודה מתכפר אפי' הפרישה
ואח"כ נתעברה דלדס חטאת בשצח
הקדש כדלמאס הכא וצכריתות (דף כו.)
ומתייבשצח צכר שמעמא דצספוקי אמר
שמואל כל שחטאת מתה צבודה ליה
טעון לחס ומסיק שמואל כ"ס צפירא
ליה דלדמי חמש חטאות מתות ורועה
לר"ס לית ליה כלל ושמואל מאי
קשמע לן לאפוקי מדרבי יוחנן הא
ספיר דאס לית לרבי צשצח נמי היא
כלל דאס דלס מתכפר בשצח הקדש
בצודה הכי נמי מתכפר בשצח הקדש
בחטאת ואינה מתה בחטאת ולכן
טעונה לתס (כחודה אלל דאס חטאת
חזן מתכפר בשצח הקדש דאס כשפריש
חטאת מעוברת והוא לא מייקרי
שצח הקדש לר' יוחנן כיון דלאו יך
אמו הוא דאס שיירו משוייר ^א דהוה
ליה כמפריש שמי חטאות לאחריות
ואח"כ הפרישה ואחר כך נתעברה
הוה ליה ולד חטאת מתה ואין מתכפר
זה ויכולא זה בחודת חובה טעונה
לס דמתכפר בשצח הקדש ומייהו
קאס קשה דלקמן ^ב גבי הפריש חטאת
מעוברת מסיק דלמא אס שיירו

רועה ר'בי היכי משכחת לה. דרבי אשעיא אליבא דרבי אמר
כלאיתא בתמורה צפרק וולד חטאת (דף נד.):

הַפְּרִישׁ שתי חמניות לאחריות מתבכר באחת מהן. לא זהפפרי
 בן אחר ו' דלס כן אין מתפכר בשנייה ואחפרי
 באחת מהן שמעמ באחר שפריש באחת מהן נמי לא אחפרי
 דכל שאינו בזה אחר זה אפילו בבית אחת אינו כדלפאם בפי' האש
 מקדש (קדוש דף ג:) אלא כגון דלמר תיקדוש אחת מהן מתוך השמים
 כי' היאז לתיקדשו ארבעים מתוך שמונים דלעיל אכל תיזר לדקק
 דלא תיקסי' אס אין ברירה דגבי תודה ששטתה על פי' מלות לא
 קשיא מזכירה כדפרישית לעיל [דף עח: ד"ה ליקדשו:]
 כוללה

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בּו א ב ג מ״ פ״צ מלכות
פסוק״מ ה׳ ח:
בּו ד מ״ שס פ״ד הלכה ג:
בּח ה מ״ שס הלכה א:
בּח ו מ״ שס הלכה ה:
ל ז מ״ פ״צ שס הלכה יא:
לח ח מ״ שס הלכה יב:

שיטה מקובצת

[illegible]